

Seramik sanatçısı Ömür Tokgöz, Macaristan'da gerçekleştirilen 3.Uluslararası Silikat Sanatları Trienali'nde Jüri Onur Ödülü'ne layık görülürken, Japonya'daki 9. Uluslararası Mino Seramik Yarışması'ndan da Onur Ödülü kazandı. Işık ve gölge üzerine çalışmak istediği için yapıtlarında porselen kullanan Tokgöz, bu malzemedен yarı saydam objeler yaratıyor.

Ömür Tokgöz, çok değil sadece 8 yıl önce başladı seramik çalışmaya... Ama bugün alanında adını duyurmuş, başarılı yapıtlara imza atan bir seramikçi. Geçtiğimiz günlerde de 2 ödül birden kazandı. Macaristan'ın Keşkemет kentinde gerçekleştirilen 3. Uluslararası Silikat Sanatları Trienali'nde "Dönüşüm 1" başlıklı çalışmasıyla jüri onur ödülüne değer görüldü. Uluslararası alanda çağdaş seramik, porselen ve cam sanatlarının geliştirilmesi ve desteklenmesi amacıyla yapılan trienalin bu yılki teması 21.Yüzyıl'dı. 86 sanatçının yapıtlarının görülebileceği bu sergi, 18 Eylül'e kadar devam edecek.

Tokgöz'ün aldığı bir diğer ödül ise Japonya'dan geldi. 9. Uluslararası Mino Seramik Yarışması'nda "Görecelik" başlıklı çalışmasıyla sergiye kabul edilen yapıtlara verilen onur ödülünü aldı. Bu yarışma aslında Mino Seramik Festivali'nin en önemli etkinliği.

Seramiğe büyük değer veren ve bu alanda köklü bir geçmişe sahip olan Japonya'da gerçekleştirildiği için de özel önem taşıyor. Festival; seramik endüstrisinin gelişimine katkıda bulunmak, seramik tasarımı ve kültürü arasında küresel bir işbirliği sağlamak amacıyla yapılıyor. Bu yarışmada ödül alan ve sergilenmeye değer görülen yapıtlar, 16 Eylül-23 Ekim tarihleri arasında Mino'daki Seramik Parkı'nda yer alacak.

Hem Macaristan hem de Japonya'daki sergide çalışmaları bulunan Ömür Tokgöz'e başarıyı getiren, kuşkusuz saydamlık arayışı oldu.

Kavramsal yalınlık

1988 yılında Ege Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Tekstil Bölümü'nden mezun olan ve uzun yıllar kendi mesleğinde çalıştıktan sonra 2003'te Tüzüm Kızılcın'ın desteğiyle seramiğe yönelen Tokgöz, 2006'dan beri de kendi atölyesinde deneysel çalışmalar yapıyor.

Çalışmalarını İzmir'de sürdüren sanatçının en önemli özelliği ışık, gölge, saydamlık, yalın formlar ve kavramlar üzerinde durması. Porselen ışığı geçirdiği ve yarı saydam objeler yaratma olanağı sunduğu için bu malzemeyi tercih ediyor. Genelde renk kullanmıyor, porselen çamurunun ışık ve gölgeyi en iyi yansıtan beyaz rengiyle yetiniyor. Yalınlık çabası renkte olduğu kadar formlarda da kendini gösteriyor, yan yana tekrarlanan ve bir ritm oluşturan, gözün hiçbir yere takılmadan izleyebileceği formlar yaratıyor. Neredeyse bir kağıt kadar ince porselenin yüzeyinde tekrarlanan iç içe geçmiş dokular ise şaşırtıyor. Çintemani gibi desenlerle geçmişe ve geleneksel sanatlara göndermeler yaparken, modern çağın çağrıştırdığı kavramları da kullanıyor.

Son yıllarda pek çok seramik sanatçısı porselene yönelmiş olsa da pek azı bu malzemeyi yetkin olarak kullanabiliyor. Yüksek pişme ısısı, çamura biçim verme güçlükleri gibi teknik engelleri aşabilenler başarılı yapıtlar ortaya koyuyor, Ömür Tokgöz gibi... Hem zaten güçlü bir yapıt için teknolojiye hakimiyet tüm seramik sanatçıları için geçerli değil midir?